

14 Земй си своє то, и йди си: йскамъ да дамъ и на тогова послѣднѣатъ, какъ во то и тѣке.

15 Или нѣмамъ власть да направимъ, што и йскамъ въ своє то си нѣшо; или ѣ око то ти лѣкаво, зашто самъ азъ клѣга;

16 Такъ ще да кждатъ послѣдни те пѣрви: а пѣрви те послѣдни: зашто мнози на са выкани, а малко са избрани.

17 И като се воскачдваше Исусъ во Иерусалимъ, земѣ дванадесетѣ оученицъ на страна на пѣчатъ, и рече имъ:

18 Это че се воскачдваме во Иерусалимъ, и Сынъ человеческій ще да кжде предаденъ на архіереи те, и на книжовницъ те, и ще да го ѡсѣдѣатъ на смѣртъ:

19 И ще да го предадатъ на пѣзвцъ те на поруганіе и на распѣтїе: и въ третїатъ дѣнь ще да воскресне.

20 Тогда пристѣпи при него мѣйка та на Зеведеови те сѣнове, заедно со сѣновѣ те си, коѣто се кланаше, и прѣсече нѣшо ѡ него.

21 Я Исусъ и рече: що йскашъ; рече мѣ: речї, да стѣднатъ тѣ двѣма та ми сѣнове, единно ѡ дѣсна та ти, а другѣо ѡ лѣва та ти страна въ царство то ти.

22 Оговорї Исусъ, и рече: не знѣете що прѣси те: можете ли да пїете чѣшата, коѣто азъ трѣбдѣва да пїа; или съ крещеніе то, съ коѣто се азъ крѣщавамъ да се крѣстите; рѣкоха мѣ: можеме.

23 И рече имъ: чѣшата оубѣ моѣ ще да испїете, и съ крещеніе то, съ коѣто се азъ крѣщавамъ, ще да се крѣстите, а да стѣднете ѡ дѣсно и ѡ лѣво ми, не ѣ то моѣ да го дамъ: но на онѣла коїто ѣ пригѣтѣвено ѡ Отца моєго.

24 И като чѣха (това) дѣсетъ те, разсѣрдїхасе за двѣма та братѣ.

25 Я Исусъ ги повика и рече имъ: знѣете, зашто князѣ те на пѣзвцъ те господѣрствѣатъ надъ нїхъ, и голѣми те властвѣватъ надъ нїхъ.

26 Въ васъ ѡваче нещѣ да кжде такъ: но коїто иска да ѣ голѣмъ въ васъ, да кжде вамъ слѣга.

27 И коїто иска да ѣ въ васъ пѣрвыи, да кжде вамъ рабъ.

28 Какъ то Сынъ человеческій не дойдѣ, да мѣ послѣдѣватъ, но да послѣдѣва, и да дадѣ дѣшѣ та си избавленіе за мнозина.

29 И като излѣзеше тои ѡ Иерусалима, и дѣха слѣдѣ него много народѣ.